

We gaan de laatste week in. De meeste voorbereidingen zijn getroffen, webshops zijn een uitkomst bij het bestellen van alle benodigdheden, kraampakket – ja zeker die zijn er ook voor honden en met ongeveer gelijke inhoud voor mens als hond; chirurgische handschoenen, kochers, glijmiddel etc.-, daarnaast nog de nodige onderleggers aangeschaft, vetbedden, melk voor puppy's, herkenningsbandjes, ontwormingspasta, een nieuwe puppy-weegschaal, etc. etc. De oxytocine spuitjes liggen klaar, dierenarts is geïnformeerd, druivensuiker bij de hand, handdoeken uitgewassen, kranten in de doos naast de reeds opgebouwde werpkist met warmtelamp er boven.

Zelf ben ik, anders dan Hans, meer voor het leren in de praktijk, maar een aantal boekjes geven toch veel nuttige informatie en zetten zaken op een rij, zodat je niet vergeet ook nog schoonmaakmiddel in te slaan.

Jane ziet er stralend uit met een geweldig glanzende vacht. Een zachte blik in haar ogen met een typische "ik ben zwanger" uitstraling. Sinds de vijfde week is ze flink aan het uitdijen en momenteel is ze zeer rond. Op de echo zagen we zo 6 embryo's, maar de dierenarts sluit verrassingen niet uit. Gezien Jane haar omvang, haar gisteren toch maar even gewogen. Normaal weegt Jane 26 kilo, maar gisteren kwam ze uit op 35 kilo. Hans heeft haar gewogen –staande op de weegschaal, met Jane in zijn armen- dus met het gesjoemel van zijn kilo's meegerekend, verwacht ik dat ze toch een kilo of 8 is aangekomen. In principe zou dat goed zijn voor zo'n 10 puppy's, maar laten we de vlag niet te vroeg uithangen en gewoon eens even rustig afwachten wat er komen gaat.

Rustig is Jane zeker, ze neemt het allemaal goed en gemakkelijk op. Was ze de eerste zwangerschap nog onervaren (en wij wat dat aangaat ook), nu lijkt ze weten wat er op haar afkomt. Nog steeds loopt ze met de 3 heren en haar dochter haar rondjes, wel op eigen tempo. Enthousiast staat ze mee te blaffen bij het hek, maar zodra het hek opengaat en de rest er uitstormt, stapt ze zelf opzij en loopt er rustig achteraan. Heel af en toe zit er nog een galopje in, en wat er dan op je afkomt doet associaties opwerpen van een uit de mist opdoemend slagschip.

De buik drukt flink op haar blaas en maag. 's Morgens hebben we dan ook vaak een (natte) verrassing recht voor de buitendeur. Ze krijgt nu zo 3 keer per dag eten en tussendoortjes. De laatste week heeft ze vooral voorkeur voor gedroogde kipfilet, het normale dagelijkse voedsel zoals brokken en pens laat ze over voor de anderen.

Ondertussen hebben we ook behoorlijk wat namen verzonnen beginnend met een B voor de stambomen. Daarvan zijn er ook weer veel geschrapt, maar we hebben een keurig lijstje overgehouden. Alles staat in de startblokken, morgen of overmorgen mijn eigen matras nog langs de werpkist en wat ons betreft kan het komen.....

Groetjes

Hans & Susan